

Joan Ignasi Elena. Portaveu jurídic d'ERC

“Junqueras no respon a qui el persegueix per les seves idees”

Si amb això no ho solucioneu... acudiu als professionals

Truca'ns al 93 761 07 44

MÉS DE 50 ANYS d'experiència

www.escobarsl.com

EL PUNT AVUI +

1,20€

DILLUNS • 18 de febrer del 2019. Any XLIV. Núm. 14914 - AVUI / Any XLI. Núm. 13784 - EL PUNT

CULTURA I ESPECTACLES

P18-19

Cau el cinema en català

DAVALLADA • El percentatge de públic de pel·lícules en català original, doblat o subtitulat és del 2%, el més baix en 20 anys

RESULTATS • No es compleix l'augment progressiu de l'oferta en català pactat amb les 'majors' i els empresaris del sector

EXIGÈNCIA • La Plataforma per la Llengua denuncia el no compliment de la llei de cinema aprovada pel 87% del Parlament

L'ESPORTIU

Stuani celebra el gol de l'empat. Després Portu faria l'1-2 que va deixar glaçat el Santiago Bernabéu ■ LOF

El Girona frena el Madrid

El Barça s'escapa a la lliga gràcies al triomf històric dels gironins (1-2)

Europa-Món

P14-15

L'antisemitisme reneix a Europa

Insults, amenaces i agressions a jueus van créixer un 74% a França el 2018

Nacional

P12-13

El 55% dels homicides són pròxims a la víctima

Opinió

Keep Calm Junqueras i Forn

Jordi Creus

Tribuna La batalla de l'objectivitat

Miquel de Palol

383213-11479456

matarogroc

WEBS · CORREU ELECTRÒNIC
DOMINIS · SERVIDORS

info@matarogroc.com | Tel. 937 903 615 | www.matarogroc.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

Junqueras i Forn

Aquella càmera fixa, sense cap concessió a una retransmissió àgil i pràctica del judici més important del que portem de segle XXI a l'Estat. Aquella sala barroca de parets vermelloses que imagino amb olor de naftalina, amb els set jutges que semblen emergits del túnel del temps asseguts en aquelles cadires. Temps pretèrits en ple segle XXI en el judici de la vergonya, en el judici en blanc i negre a la democràcia.

Esperàvem amb ganes poder sentir la veu dels nostres presos polítics després de més d'un any de silenci forçós. I a fe de Déu que no ens van decebre! El millor Oriol Junqueras va emergir com un colós i va fer tremolar els fonaments d'aquell edifici, d'aquella democràcia de baixa intensitat on els polítics dibuixen el camí de la justícia i els jutges i fiscals juguen a fer de polítics. "Votar no és delictes, el que és delictes és no deixar votar per la força", els va deixar anar

Amb Junqueras va emergir el color en aquella sala. I amb el fiscal Cadena interrogant Joaquim Forn el blanc i negre va tornar a cobrir-ho tot

en una sentència que és pur sentit comú i que recordarem durant temps. Junqueras va saber ubicar el debat en el punt just: amb la metàfora de la cadira buida va exemplificar magistralment l'al·lèrgia atàvica dels poders d'aquest estat amb el diàleg. Com amb la colònia de Cuba l'any 1898, a la qual van concedir una autonomia quan els mambisos de l'illa ja havien guanyat la independència. Com sempre, tard i malament.

Amb Junqueras va emergir el color per uns instants en aquella sala. I amb la intervenció del fiscal Cadena interrogant Joaquim Forn el blanc i negre va tornar a cobrir-ho tot. Mentides, errors, algunes planxes... Intentant posar el fals relat de la violència al centre del debat, el fiscal Cadena va fer possible que Joaquim Forn, l'acusat, agafés la iniciativa en bona part d'un interrogatori que hauria de fer envermellar fins i tot el pitjor estudiant de dret. La dignitat de Forn enfront d'un fiscal i d'una advocada de l'Estat que van suplir amb abnegació l'obligada absència de Vox.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Res que sigui teu

Vaig començar amb una pedra, perquè me la va donar un amic, era arrodonida i llisa, i cabia sencera a la mà. Com que la tinc prop de la porta, em vaig acostumar a passar-hi el palmell cada cop que sortia de casa; una manyaga distreta, al principi, només pel gust de sentir-ne el tacte suau, una mica fred, i més intencionada, al cap de poc, com si esperés que em traspasés algun auguri bo, la seva paciència, la seva duresa, què sé jo. Si algun cop marxava amb pressa i me'n descuidava de tocar-la, m'assaltava un neguit tenebrós, com si m'hagués deixat oberta la clau del gas. És agradable pensar que estàs protegit per una pedra polida que, amb la sola fricció, es posa màgicament de part teva. Però això només va ser al principi. Un dia el nen va portar d'escola un atrapa-somnis fet amb una rodeta de cartró, de la qual penjaven una petxina, una punta de pinya de bosc i dues clofolles pintades, tot de cosetes així, fràgils i margeneres. El vam fixar al pom de l'habitació perquè els malsons s'hi enredessin i, si algun cop havia de passar la nit fora de casa, l'hi ficava a la bossa junt

“L'únic poder que tenen les coses sobre el nostre destí és que hi creguem

amb el pijama i el coixí de ratlles. Ara fa temps que ni se'n recorda, però jo encara el bufo quan anem al llit, per si de cas, per tots dos; la nostra oració d'abans d'anar a dormir. Després va venir la cadeneteta d'aniversari, amb una alzina de plata que frego sempre que flaquejo o m'encallo, i allò tan beneït de la cremallera: si puja d'una tirada, tot anirà bé. L'únic poder que tenen les coses sobre el nostre destí és que hi creguem, que hi creguem com salvatges ballant frenèticament al voltant d'una foguera. Però a la sala d'operacions no podria encomanar-me a res. Tan bon punt vaig entrar al ves-

tidor, em van ordenar que m'ho traigués tot, la roba, les sabates, la cadeneteta, les ulleres, les dents postisses si hagués calgut. "No pots dur a sobre res que sigui teu", em van advertir mentre em lliuraven la camisola, una ret per als cabells, unes calçasses de paper i dues bossetes per enfundar-hi els peus. "Res de teu", van recalcar. Tot allò meu era material brut, contaminant i perillós. Havia tocat la pedra en sortir de casa, però al cap de dues hores sola en aquell racó, esperant que em cridessin, amb la via clavada i el meu vestit de paper, potser l'efecte s'havia esvaït. Per fi va venir a recollir-me un zelador que, sense dirigir-me la paraula, va emprendre amb la cadira de rodes una cursa boja pels passadissos de l'hospital fins a transvasar-me a una llitera que algú va recollir a l'altra banda d'una finestra, com si jo fos la safata del dinar. Només llavors, just abans d'entrar a operar, se'm va acostar una infermera i, en un to meravellós, em va donar el seu nom. Crec que vaig plorar, no ho recordo bé, però quan em vaig despertar de l'anestèsia encara el tenia ben agafat al puny.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/n4k3w9>

A la tres

Anna Serrano /aserrano@elpuntavui.cat

A Amer i a Barcelona

Dues fotografies separades per tan sols unes hores. La primera, la d'alguns diputats del grup parlamentari de Ciutadans, encapçalats per Inés Arrimadas, a Amer, poble natal de Carles Puigdemont, en soledat a la plaça de la vila. Molta expectació mediàtica per no res. Els amerencs es van organitzar i van optar per ignorar l'acte del partit taronja, que ha fet de la provocació estratègia i de la crispació aliment. Com que no se'n va sortir, Arrimadas i els seus van decidir tornar a la pràctica de l'arrencada del llaç groc, esport en el qual són olímpics. I van marxar.

La segona imatge, la de la gran manifestació de Barcelona, en suport del dret d'autodeterminació, per l'alliberament dels presos polítics i en contra del judici de l'1-O. A la instantània, com és habitual, milers i milers de persones que es mobilitzen de forma cívica, pacífica, democràtica i transversal.

“Van optar per ignorar el partit taronja, que ha fet de la provocació estratègia i de la crispació aliment

Se suma a les innumbrables manifestacions i actes que s'han succeït des del 2012, caracteritzades pel mateix tarannà fins i tot després de l'inici del procés que ha portat els dirigents independentistes al Suprem. S'hi juguen fins a 25 anys de presó. Els participants els van donar suport al carrer.

Soledat *versus* acompanyament. Arrimadas carrega contra tot i tothom però mai fa referència als que es manifesten, als més de dos milions que en les eleccions van optar per partits independentistes, als que protagonitzen els retrats més massius que els que mai ha promogut Cs. La cap de l'oposició que durant la campanya es lamentava de la suposada fractura social a Catalunya i liderava amb el PSC la reconciliació, va triturar la promesa l'endemà dels comicis i es dedica a l'agitació. Cartells al Parlament, visites a indrets estratègics, dits acusatoris i indignació, molta indignació. La política escasseja, com també l'empatia amb els que no siguin potencials votants. A Arrimadas els independentistes li fan nosa, sobretot quan, com dissabte, no es compleixen els seus plans. Perquè a Amer i a Barcelona, en silenci o alçant la veu, els que Ciutadans no vol escoltar van parlar clar.

EDITORIAL

La sagnia ferroviària

La xarxa ferroviària catalana continua ampliant el seu lamentable historial d'incidents, que ja suma 274 ferits des del 2010 i dos accidents mortals en els últims tres mesos a l'R4 de rodalies Renfe, un a Vacarisses el mes de novembre i l'últim a Castellgalí divendres 8 de febrer. Més enllà del que determini la investigació sobre les causes d'aquest últim accident, cal tenir clara l'existència de sistemes de control de la circulació, de senyalització i de frenada automàtica que haurien evitat el xoc frontal de Castellgalí, però que esperen torn per ser implantats en aquesta línia.

L'exigència explícita dels maquinistes de millorar la infraestructura tecnològica per garantir la seguretat ratifica que la tragèdia s'hauria pogut evitar sense el dèficit estructural d'inversió que castiga la xarxa ferroviària catalana. Mentrestant l'encara ministre de Foment, José Luis Ábalos, igual que els seus predecessors, llança pilotes fora, evidenciant la falta de voluntat dels governs espanyols per reconèixer la seva responsabilitat en aquest dèficit i posar-hi remei.

La realitat és tossuda i es manifesta reiteradament en forma de retards crònics, despreniments sobre la via, un xoc frontal com el de Castellgalí o un rosari d'avaries com la que fa dies que limita tres línies de rodalies a Barcelona. Incidents que afecten greument la mobilitat, però també la seguretat dels usuaris i que són reiterats, continus, producte d'un manteniment insuficient de vies, trens i sistemes i de l'envelliment i falta de modernització de la infraestructura. La responsabilitat directa és d'Adif –el gestor de la infraestructura– i del ministeri, que pren la decisió política de les inversions. La seva deixadesa a Catalunya és històrica i és sagnant i deixa els ciutadans en la indefensió més absoluta.

De reüll

Anna Puig

Qui té la feina feta

No ens ho mostren les imatges del judici, perquè la realització del senyal que s'ofereix en els mitjans de comunicació pràcticament no es mou d'un pla fix. Però seria interessant veure les cares, la gesticulació, en definitiva, el llenguatge corporal dels set magistrats (entre els quals només hi ha una dona, per cert) que tenen a les seves mans el futur dels presos polítics. Seria interessant veure si fan un Lamela. Les tenen presents, aquelles imatges que es van filtrar de les primeres declaracions dels membres del govern a

Els set magistrats del tribunal no han fet de moment un Lamela

l'Audiència Nacional amb la jutgessa ni tan sols mirant-los a la cara i jugant amb el mòbil? Quina cara hi posaven el jutge Marchena i companyia quan Junqueras afirmava que la presó no solucionarà el conflicte polític? O quan reivindicava que votar no és cap delictes i sí que ho és impedir

una votació amb la força? O quan declarava que estima Espanya i la seva gent? I en el moment en què Forn corregia els errors de la fiscalia i l'advocacia de l'Estat? O quan els deixava desarmats argumentant amb dades la seva gestió al capdavant dels Mossos? Quines cares hi posaven els jutges? Els que eren a la sala ens expliquen que en cap moment van fer un Lamela, que van estar atents, prenent notes i, fins i tot, van riure amb algunes ironies dels acusats. Empatia? No seria el cas. Més aviat fa la sensació que és la tranquil·litat d'aquell qui ja té la feina feta i la sentència redactada.

Les cares de la notícia

CONSELLERA DE CULTURA

Laura Borràs

Cinema en català?

La situació del català en el món del cinema és senzillament crítica. La normalització en aquest sector no existeix, principalment degut a les fortes resistències del sector i del mercat. Catalunya va fer una llei per corregir la situació, però no s'acaba d'aplicar i aquí governants i polítics tenen feina i responsabilitats.

PRESIDENTA DE LA FUNDACIÓ BOFILL

Isabel Vilaseca Roca

Idees per millorar

Si l'educació és l'eina bàsica del progrés social, la Fundació Jaume Bofill és un laboratori d'idees per intentar millorar-la. La seva proposta per reduir el 17% d'abandonament als 16 anys és millorar el batxillerat i els cicles de grau mitjà afavorint passarel·les entre estudis, millorar les beques i ampliar l'oferta.

ENTRENADOR DEL GIRONA

Eusebio Sacristán

Inflexió al Bernabéu

La victòria del Girona al camp del Real Madrid ahir al matí és històrica per al club i també per a l'entrenador (que mai havia superat els blancs des que és entrenador), però sobretot és un bon símptoma pel joc exhibit després de nou jornades sense guanyar que havien posat l'equip fregant posicions de descens.

Tal dia
com
avui fa...

1 any **Assemblea de l'ANC**
El nou full de ruta de l'entitat per als propers dos anys planteja fer efectiu l'estat propi i afrontar de forma decidida la repressió.

10 anys **Vaga inèdita**
Primera aturada en la història de magistrats i jutges de tot l'Estat. Els convocants esperen aconseguir un seguiment del 70%.

20 anys **Mort a Berlín**
Tres kurds moren a trets en l'intent d'assalt al consolat d'Israel a Berlín. Netanyahu lamenta els fets, però afirma que els agents van defensar-se.

Full de ruta

Xevi Sala

Acció de govern

És veritat que vindria més acció de govern però no ho és que les conselleries estiguin paralizades per culpa del procés.

La prova, que no és poca cosa, la tenim amb la recent decisió de la conselleria de Territori i Sostenibilitat d'ampliar la moratòria per construir a segona línia de mar, més enllà dels 500 metres del litoral inicialment protegits. De moment, la mesura frena la construcció de 12.000 nous habitatges a la castigada Costa Brava però representa un pas determinant per alleujar la neopressió urbanística a tot el país. La moratòria arriba en un moment en què repunten les actuacions urbanístiques paralizades per la crisi i es renova la fam inversora dels especuladors, ara vinguts de més lluny i amb les butxaques encara més fondes. Gent amb ganes de treure profit del nostre patrimoni paisatgístic, encara que pel camí es carreguin pinedes i penya-segats. Gent que, sobretot, enyora l'època en què el Partit Popular –el mateix que

La moratòria urbanística arriba en un moment en què repunten les actuacions urbanístiques paralizades per la crisi i es renova la fam inversora dels especuladors

ara ens vol fer creure que és capaç de regenerar-ho tot– va modificar la llei per permetre la urbanització salvatge del 100% de la superfície. El seu xantatge als alcaldes és descarat i sense complexos: a canvi de construir a primera o a segona línia s'ofereixen a forni les migrades arquitecturals municipals. La seva desgràcia, però, és que aquesta amenaça ha despertat la consciència ecològica d'entitats i plataformes mobilitzades per plantar-los cara i desfer-los els plans. Com totes les grans batalles, aquesta té l'èpica de David contra Goliat, serà llarga i requerirà temps i energies per part dels primers defensors del territori, que són aquells que hi viuen i hi treballen. Una batalla condemnada al fracàs sense la intervenció política, per això és rellevant la decisió de la conselleria de Territori i Sostenibilitat i el seu compromís de revisar d'ara endavant amb màxima exigència cada projecte. Sense baixar la guàrdia perquè els especuladors s'han quedat sense berenar, no pas sense queixals.

Tribuna

Pius Pujades. Periodista

Crec en els jutges

Ho va dir prou clar un dels advocats, i tant li fa quin era: “Vostès no són aquí per fer de salvadors de la pàtria; vostès hi són per impartir justícia.” Però, és clar, un jutge pot sentir-se elegit precisament per ser un salvador de la pàtria. Quin honor! Fer de jutge deu estar a l'abast de qualsevol que hagi aprovat la carrera de dret i aprovat unes oposicions. Si n'hi ha, de jutges! Els que dirimeixen pugnes entre germans per repartir-se una herència, els que decideixen qui ha de tenir cura dels fills quan la parella se separa, els que miren de rescabalar els estafats per les màfies bancàries, els que imposen sancions gairebé simbòliques als lladregots i carteristes, els que intenten posar una mica d'equilibri entre els patrons i els seus obrers, els que vigilen que no es vulnerin els drets dels presos... Jutges mal pagats, amb pocs mitjans, atabalats per les causes que s'acumulen al despatx, sovint exercint lluny dels destins als que aspiren per lògica familiar. Fer de jutge ras, perdoneu, pot semblar senzill per als professionals del dret. Però no ho és.

MIREU, AMICS JUTGES importants que se-

ieu a les més altes poltrones madrilenyes i esteu moderant les controvèrsies entre advocats acusadors i advocats d'acusats, que escolteu testimonis d'una banda i de l'altra, amb la simbòlica bena als ulls i la balança imaginària a la mà, malgrat el que s'ha vist fins ara, malgrat el que s'ha dit, jo encara em refio de tots vosaltres. Sou set escollits a qui l'Estat us encomana una feina ingrata i desagradada: condemnar els líders del procés català. Perquè, això sí que no té retop, se us demana una condemna exemplar per a tots aquells que, confiant en unes regles del joc que ells no controlaven, arriscaren el seu futur –perquè tenien l'encàrrec dels ciutadans– per mirar de salvar la seva pàtria fins allà on fos possible. L'Estat no tolera humiliacions. Recordeu: “*Más vale honra sin barcos que barcos sin honra.*” I el dia primer d'octubre la seva tossuderia absurda va resultar humiliada. I vosaltres heu de castigar la gosadia de tants votants en les escomeses dels acusats.

SOU GENT IMPORTANT, senyories. Però sou jutges. Sabeu que la pàtria, qualsevol pàtria, viu més segura quan la justí-

cia impera, quan els ciutadans poden confiar en vosaltres, quan no s'imposa la força a la raó, quan, per sobre de les diferències socials, de preparació, de cultura, de poder econòmic, els ciutadans són iguals davant la llei. Heu passat la vida mirant d'esquivar les influències, les pressions, les promeses i les amenaces. Creieu en el dret i en la justícia. Malgrat els desenganys que, ben probablement, us han fet trontollar els principis, al fons del vostre jo més íntim serveu, ben segur, el cor d'aquell jutge de poble que fóreu fa tants anys. Darrere les togues ben planxades i les punyetes emmidonades hi ha persones al servei de la Justícia (ara sí, en majúscula) que acabaran mantenint el dret dels homes per damunt de les conveniències dels poderosos ineptes.

ELS ACUSATS QUE TENIU al davant, polítics o civils, mereixen poder creure que els jutgeu pel que van fer, sense permetre que els poderosos, que no van fer la seva feina quan calia, puguin riure, com han fet fins ara, gràcies a la fidelitat dels que consideren lacais seus.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El dret a l'autodeterminació

■ Un bon amic socialista que ja no és entre nosaltres, Ramón Fernández Jurado, em va regalar un llibre del XXVII Congrés del PSOE. A la portada hi ha escrit: *Edición a cargo de Alfonso Guerra*. A la pàgina 125 trobem *Nacionalidades* i un text que diu: “*Este planteamiento, mantenido permanentemente, se ha ido revitalizando con el transcurso de los años revalidando así el principio de la libre autodeterminación de los pueblos que suscribiera el partido en la lejana fecha de 1896 (IV Congreso de la Internacional Socialista).*” Com poden ser tan falses algunes persones, mantenint discursos que anys enrere deien tot el contrari?

MARTÍ GUERRERO COTS
Barcelona

Elogi de la ràdio

■ Fa molt poc hem celebrat el dia de la ràdio. I m'agrada dedicar unes ratlles a fer una lloança d'aquest mitjà de comunicació.

Resulta molt còmode escoltar la ràdio, mentre un pot fer alguna altra activitat, manual per exemple, que no li acapara l'atenció: una velleja pot tricotar, una mestressa de casa pot cuinar, un taxista, amb compte, pot conduir.

I, posats a concretar, vull lloar tres emissores catalanes, que sovint escolto atentament, encara que de passada m'ocupi d'una altra cosa: Catalunya Ràdio, Ràdio 4 i Catalunya Música.

A mi no em pertoca posar nota a aquestes emissores i als seus programes, però si em pertoqueu, els posaria un excel·lent.

MARIA ÀNGELS MANÉN FOLCH
Barcelona

Un subjecte polític molt estrany

■ Segons Casado, Arrimades, Rivera i altres dirigents de la dreta, més de dos milions de catalans som culpables de supremacisme, extremisme i racisme. El líder del PP, que afirma, no se sap per què, que no és historiadore, ho ha expressat algunes vegades amb contundència insultant. Segons el seu parer, la multitud que se sol trobar en ocasió de les diades és perillosa i xenòfoba, i l'ambient festiu que s'hi respira no és més que un miratge.

Per a Pedro Sánchez no cal tenir en compte l'opinió i els sentiments d'un 48% de la població catalana, i menys si resulta que aquest “petit” sector de la ciutadania no pensa ni sent com ell, ni com una part important de l'Espanya castellana. Però,

és clar, els que hem de decidir el nostre futur no són ells sinó nosaltres, i per aquí no hi passen ni els socialistes, ni els populars, ni ciutadans, ni menys la gent de Vox. No sé què pensa de tot això la gent del PSC, que de moment habita en els limbes de la indefinició. No podem decidir el nostre futur perquè aquesta possibilitat està reservada als pobles i/o nacions, i Catalunya, segons ells, no és ni un poble ni una nació.

Per confondre tothom i sortir d'un atzucac històric, en el seu moment, algú es va treure del barret el gran eufemisme de “nacionalitat”, i això és el que som ara, una nacionalitat, els ciutadans de la qual gaudeixen, tant si volen com si no, de la nacionalitat espanyola, és a dir, un subjecte historicopolític ben estrany.

JORDI GARCIA VILANOVA
Terrassa (Vallès Occidental)

La frase del dia

“La manifestació de Barcelona és molt més que mig milió de persones al carrer, és un canvi d’actitud dels catalans”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Tribuna

Miquel de Palol. Escriptor

La batalla de l’objectivitat

No recordo si Juli Cèsar o Napoleó van dir que no pots combatre bé l’enemic si l’odies. Jo hi afegiria: tampoc si no el coneixes. L’actualitat està encesa, amb dos fronts irresolublement connectats. D’una banda, el pressupost, ara superat i desembocant en eleccions: si els independentistes es movien per ètica, no el podien aprovar: era traïció als principis i incoherència de fons. Si es movien per la política –soc conscient de la mútua exclusió dels dos àmbits–, potser caldria haver-lo aprovat, perquè sempre serà una mica –no gaire– menys dolent un govern socialista que un altre amb la cuirassa de ferro rovellat de Vox. Però fins i tot en cas d’aprovar-lo l’estratègia política hauria estat dubtosa; una part substancial de l’electorat d’ERC i el PDeCAT se sentiria traïda, amb el consegüent aprofundiment dels cismes interiors de la causa i càstig electoral.

COM MÉS S’ALLUNYEN els punts de vista de dues parts, més frenèticament se senten els uns en possessió de l’objectivitat, i es convencen de la desviació dels contraris, depèn de la mala llet de cadascú veient-la producte de premeditació perversa o d’ineptitud profunda. La ficció de l’unionisme és que, com que Espanya és una democràcia, el judici és indiscutiblement necessari, i serà just i amb un reguitzell de condemnes com a resultat, que, fotent-se de la incoherència de principi i de la presumpció prèvia d’innocència, ells mateixos donen per fetes. La ficció de l’independentisme és –davant la convicció d’unes duríssimes penes que també tenen coll avall– imaginar que més endavant ho revertiran, via Estrasburg o més aviat via qui sap quin miracle, perquè Estrasburg només entra en vulneracions de procediment, i per això el jutge Marchena se l’agafa amb paper de fumar.

SI S’ACCEPTA FORMALMENT el joc judicial –estratègia Melero-Forn–, s’assumeix perdre’l i atendre’s a les conseqüències. Si no s’accepta –estratègia Van den Eynde-Junqueras–, el resultat serà el mateix o una mica pitjor. L’una es projecta en termes pràctics a curt i mitjà termini; l’altra, en termes heroicomorals, al més llarg, a la història. Amb la convicció de tots que la sentència està dictada, s’ha construït l’escenificació de dos punts de vista contraposats i incompatibles, i es tracta de guanyar el relat. Un híbrid de pòquer i escacs –amb ocasionals moments de boxa–, amb imponderables i sobretot amb càlcul i estratègia. L’últim que es descompongui, guanyarà. Però si tots fan el millor que saben fer, si no perd ningú els nervis ni els papers, per dir-ho amb el símil més vulgar, ja se sap que l’àrbitre xiularà totes les faltes i penals, i concedirà tots els gols fantasma a favor dels mateixos, i l’única victòria possible és per a l’actual *statu quo*.

ENTRETANT, UN CURIÓS que aterrés d’un

“Som davant un pla de destrucció total del catalanisme identitari, un pla per liquidar per sempre allò que Felip V i Franco no van acabar de resoldre

altre planeta sense saber res quedaria perplex davant dels titulars dels diaris. Exactament els mateixos diàlegs, les mateixes frases, serveixen a uns per escriure a tota plana “El fiscal destrossa Junqueras”, o “Forn desmunta l’acusació”. El cas judicial acaba de començar, i aquest cronista espera moments de tot, i poques sorpreses en el resultat.

ENTRETANT, NO S’HA ESCAPAT al sentit comú de ningú que, per més que es pretengui que és objectiva, una retransmissió televisada en directe és tan manipulable com qualsevol altre mitjà de comunicació. D’aquí la protesta per no haver-se habilitat espais preferents per a observadors internacionals. Sobre la retransmissió de TV3, cal dir que o es pensen que estan retransmetent un partit de futbol o prenen els espectadors per ximplers, perquè els locutors resumeixen el que s’acaba de dir, impedit de sentir el que es continua dient, sovint més interessant que els discursos perquè informa del clima, just el que retalla la retransmissió estàtica i controlada pel tribunal mateix.

SOM DAVANT UN PLA de destrucció total del catalanisme identitari, un pla per liquidar per sempre allò que Felip V i Franco no van acabar de resoldre. Els estadistes de l’Espanya secular, la dels Torquemada, Olivares i Primo de Rivera (pare i fill), ho han engegat, amb brutalitat aparent i subtileza de fons, fent-se passar per primitius babaus quan calia, i el far d’Occident actual, l’Aznar, està fent saltets per sortir a la foto de la història. Els catalans han caigut a la trampa, i no ens podem permetre continuar avaluant l’enemic i preveient els seus moviments –amb evident fracàs– amb el nostre propi sistema de valors, quan està tan rematadament clar que el seu és un altre. Si no ens en sortim, serà per autisme polític i per la feblesa de la nostra determinació.

De set en set

Joaquim Nadal i Farreras

Aina Moll

Les valoracions que s’han fet de la tasca d’Aina Moll amb motiu del seu traspàs m’han mogut a la reflexió. Hi he trobat perso-

nes coneixedores i entusiastes que han ponderat amb sinceritat la seva tasca; he trobat també reaccions convencionals i oportunistes d’aquells que simplement es senten cridats a ser-hi per no esdevenir invisibles. M’hi ha mancat fins on jo he pogut llegir i escoltar reaccions d’alcaldes i alcaldesses. Trobo que el més remarcable de la tasca de n’Aina Moll des de la direcció general de Política Lingüística va ser la capacitat d’integrar sense fer remor totes les iniciatives que des de les institucions es van endegar a partir dels darrers anys setanta en el camí de la normalització lingüística. Es tractava de ser eficient, de valorar la transversalitat i de crear tots els ponts possibles per tal de sumar i multiplicar en un context encara molt inicial i pioner. El rescat del català venia de lluny i cap institució de l’estrenada democràcia no se’l podia atribuir. Es tractava, doncs, de trobar maneres de continuar la tasca ja iniciada en temps de la clandestinitat i d’aprofitar la nova conjuntura per tal d’atorgar-li carta de naturalesa. En aquest sentit establir ponts entre els diferents àmbits i teixir les complicitats necessàries va ser una tasca imprescindible sovint encarada amb més dedicació i bona fe que recursos. Però malgrat la precarietat de mitjans, la creació del Consorci de Normalització Lingüística de Catalunya i la seva consolidació i reforçament s’han de situar en el crèdit de l’Aina Moll i el seu reconeixement d’una obvietat: el territori està dividit en 947 municipis (alguns menys a la seva època). És des d’aquesta base territorial que es pot construir un model lingüístic integrador i eficient, sense protagonismes i amb eficàcia provada. Com en el cas del Consorci, les infraestructures d’estat no es prediquen, es practiquen. Gràcies, Aina.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Torra augura canvis després de la manifestació

“S’ha acabat el dol. Tornem a somriure i a creure en la victòria”, assenyala el president

Incertesa entre pares de nens de ventre de lloguer

L'Estat retira en dos dies la prova d'ADN per poder inscriure els infants d'Ucraïna

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Joan Ignasi Elena Portaveu jurídic d'ERC

“Junqueras no respon a qui el persegueix per idees polítiques”

FISCALIA • “Té un paper difícil, els comprenc, no ha de ser fàcil defensar acusacions que es basen en mentides” **CRÍTICA** • “El tribunal ens denega proves rellevants que desvelarien qui i com es va fer la instrucció”

Emma Ansola
BARCELONA

Joan Ignasi Elena, portaveu jurídic d'ERC, ens cita l'endemà de la declaració d'Oriol Junqueras.

Acaba d'arribar de Madrid, des d'on segueix el judici contra el procés independentista tot i que ho fa des de l'exterior, perquè com a testimoni de Cuixart i Vox no pot entrar a la sala del Suprem. Malgrat aquesta condició, Elena segueix fil per randa el judici. La tarda abans de la compareixença de Junqueras va poder ser al costat del líder d'ERC acabant de preparar una declaració que va sorprendre l'audiència en tractar-se bàsicament d'un al·legat polític.

Com valora la declaració de Junqueras l'endemà d'haver-se produït?

Estem contents i satisfets perquè va fer una defensa molt potent dels drets i les llibertats individuals i col·lectives i una afirmació que no es va cometre cap delictes, ja que sense violència no hi ha rebel·lió i sense despesa no hi ha malversació. I finalment, va fer una reivindicació de la política, de la seva part més noble, l'ús de la paraula i el diàleg.

La llibertat no te la prenen unes reixes. Escoltant Junqueras vaig adonar-me que és un home lliure

Com va veure l'exvicepresident?

Vaig tenir la sensació que estava al davant d'un home lliure, malgrat que està empresonat injustament. La llibertat no te la prenen unes reixes.

Des del punt de vista judicial, s'ha apuntat que Junqueras va assumir un cert risc negant-se a respondre les preguntes de la fiscalia, ho comparteix?

És un fals debat. El que compta és que Junqueras va desarmar el moll de l'os de les acusacions: se l'acusa de malversació i va assegurar que no hi va haver cap despesa pública tot recordant les afirmacions del mateix ex-president Mariano Rajoy i el ministre d'Hisenda Cristóbal Montoro que controlaven els comp-

tes; va afirmar que no es va produir cap acte de violència i va recordar que hi ha una modificació del Codi Penal realitzada explícitament el 2005 per despenalitzar la convocatòria de referèndums sense empara legal. Per tant, va preparar el desarmament de tot l'argumentari i paral·lelament va afirmar que la política és la solució i que l'autodeterminació és un dret dels pobles que cap en l'ordenament jurídic de qualsevol estat. Va ser una defensa molt sòlida i també ferma en assenyalar la persecució d'un pensament polític.

Per aquesta raó no va contestar a la fiscalia?

No li va respondre en coherència amb allò que ha fet des del primer dia en les quatre darreres declaracions que ja ha realitzat. Cal recordar que Junqueras és un càrrec públic i com a tal va considerar que no havia de respondre a qui en aquest cas no ha estat més que un mer acusador i s'ha dedicat a fer seguidisme de Vox, un partit d'ultradreta que en aquest procediment ha estat determinant i cavall de Troia de l'extrema dreta espanyola i de l'aznarisme, que existeix, opera i s'expressa a través de Vox. Per tant, Junqueras ha considerat que no podia contes-

Joan Ignasi Elena, portaveu jurídic d'ERC, durant l'entrevista realitzada l'endemà de la declaració de Junqueras al Tribunal Suprem ■ JOSEP LOSADA

tar a qui el persegueix per raons polítiques.

I com va veure la declaració de Forn?

Va permetre posar en evidència el castell de sorra sobre el qual s'ha construït tota l'acusació. Com a conseller d'Interior durant els fets d'octubre, disposa de molta informació i va poder desmuntar les falsedats i també va posar en evidència la insubstancialitat de les acusacions.

Dijous vam veure dues declaracions ben diferents, i sembla que serà un fet habitual, però més enllà d'això, les defenses treballen de manera coordina-

da? S'intenta oferir una imatge conjunta dels fets que pugui beneficiar a tots els processos?

Fixem-nos en el resultat, que és el més rellevant. De les primeres declaracions va sorgir una afirmació política de primera magnitud, una defensa dels drets i les llibertats i una constatació de la falsedat de les acusacions i tot això perquè, malgrat que hi ha dues maneres de fer, l'estratègia és la mateixa. El que importa és el resultat i dijous passat no hi va haver cap contradicció, al contrari, es van reforçar, van ser complementàries. Normalment la gent quan s'enfronta a un judici penal

L'APUNT La forastera

Jordi Panyella

Inés Arrimadas parla en català, però no en sap. És una qüestió de semàntica, perquè tan important com pronunciar bé una paraula és conèixer-ne el significat. I vet aquí que Arrimadas se sent ofesa perquè en la visita de dissabte a Amer la van tractar de forastera, expressió que la cap de l'oposició va pervertir fent veure que es tractava d'un insult excloent i de caire xenòfob.

Fals! És molt simple. A Catalunya foraster és el que és de fora, i punt. És un adjectiu que descriu una realitat inqüestionable, que ni desqualifica ni segrega. Mentre Arrimadas continuï vivint al barri de les Corts de Barcelona, a Amer sempre rebrà tracte de forastera. Mentre faci això, i mentre no sigui capaç de baixar al significat profund de la llengua que fa veure que parla.

s'autoexculpa dels fets que li imputen. Aquí, en canvi, els acusats diuen "sí, sí, nosaltres vam fer un referèndum, però això no és delictiu, i allò que diuen que ho vam fer amb violència, doncs també és mentida". I és això el que hauran de demostrar els que acusen, perquè no hem d'oblidar que qui ha de demostrar el delictiu és qui acusa. Així que, sí, és cert que ens trobarem amb defenses diferents entre altres motius perquè cada acusat va tenir un paper institucional molt diferent en els fets i la defensa anirà lligada a la seva responsabilitat, per això la de Junqueras no podia ser igual que la de Forn. Cadascú posarà

els accents en la defensa d'acord amb les seves especificitats. Hi ha un punt en comú en les defenses que és mirar als ulls i dir que aquests senyors han orquestrat una mentida per sostenir falsedats.

S'ha apuntat que la declaració de Junqueras passarà a la història...

Va ser un cant a la llibertat i a la democràcia i, per mi, la transcendència hi és quan mira als ulls el tribunal i diu "jo avui soc un pres polític". Ho diu un líder polític en ple segle XXI i amb fermesa i convenciment i crec que va ressonar amb molta força. També considero important

la part de la declaració en què reafirma la seva estima a Espanya perquè ajuda a desmuntar tòpics, perquè aquí també hi ha una part que es creu fins i tot les mentides que ell mateix s'ha inventat. La realitat és que el sentiment de pertinença dels individus no té res a veure amb l'objectiu polític, això tan elemental s'ha manipulat.

El paper de la fiscalia també ha sorprès en aquesta primera sessió. A la defensa també?

Jo voldria expressar una certa comprensió cap a ells perquè defensar acusacions que se sostenen en falsedats no és gens fàcil. Van tenir un paper poc lluit?

La fiscalia s'ha dedicat a fer seguidisme de Vox, tot el procediment és realment dantesc

És que és molt difícil haver d'acreditar violència i malversació si no hi hagut res d'això. Fins ara ho han tingut fàcil perquè es tractava de construir un relat sense que ningú el contrastés. Però ara sí que hi ha aquest algú i comencen a sortir els forats quan han d'acreditar les falsedats i això és impossible.

Han estat crítics amb el tribunal per la manca de garanties del procés, ara amb el judici en marxa i després de les primeres decisions del president del tribunal, Manuel Marchena, quant a acceptació de proves i testimonis continuen pensant igual?

Han passat fets molt greus des del primer minut de la instrucció per tal com s'ha fet i acabant amb la presó preventiva que és la manca de llibertat total per als acusats, la pitjor limitació per a un ésser humà, i s'ha pres de forma absolutament arbitrària. El tribunal, però, intenta demostrar que és molt obert però també ens ha limitat proves que per nosaltres són molt rellevants perquè posen el focus, precisament, en com s'ha fet la instrucció. Quan demanem que vingui a declarar el tinent coronel de la Guàrdia Civil Daniel Baena, autor de la majoria d'atestats que han servit de base a la fiscalia per fer l'escrit d'acusació i perquè el jutge decretés presó preventiva, és molt important. Però quan aquest senyor, a més a més, ha demostrat clarament animadversió vers els acusats i ho ha expressat amb fatxendaria a través d'un perfil anònim de Twitter és intolerable. Això ha estat publicat, hi ha proves però no se'ns deixa demostrar aquesta relació perquè se'ns nega la declaració de testimonis que ho

Un punt en comú de les defenses és dir que s'ha orquestrat una mentida per sostenir falsedats

acreditarien.

Presentaran una queixa?

Seguirem reclamant, però és que la instrucció del jutjat 13 està viciada des de l'inici. És una causa general contra l'independentisme perquè no es va investigar per confirmar el delictiu, no, no, no... Es va fer al revés, es va anar a investigar persones i això es fa en altres règims. En democràcia s'investiguen fets delictius. I aquest jutjat ho ha fet de forma secreta i el Suprem ha agafat allò que considera més útil i la resta ho ha deixat al 13. Això és poc garantista. I al final hi ha una acusació condicionada per la gent de Vox amb un relat fals i ara li correspon al tribunal decidir. I ho haurà de fer en la seva soledat signant la sentència amb el món mirant-los.

Precisament el magistrat Marchena va fer moltes al·lusions al dret internacional, sembla que el té en compte?

És que el dret internacional és també espanyol i en la mesura que s'apliqui encara serà més clar el veredictiu. A més, era difícil no fer aquestes referències quan la defensa hi ha insistit de manera magnífica. Però és que hi ha una perversió total en tot el que està passant i nosaltres el que reclamem és que es tingui en compte que estem en un procediment judicial on s'imputen delictes. No estem discutint si el que es va fer l'octubre del 2017 estava bé o no, si va ser un error o no, si ha de ser delictiu o no, o si ens va agradar o no... Estem jutjant si el que va passar, amb el Codi Penal a la mà, és delictiu. El debat és aquest i és el que intentem traslladar. Si algú creu

Passa a la plana següent

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Joan Ignasi Elena Portaveu jurídic d'ERC

Es jutja si el que va passar és delictiu o no, i no pas si els fets ens van agradar o si van ser un error

Ve de l'anterior

que exercir el dret a l'autodeterminació és delictiu, que proposi reformar la llei; si ho considera un error o no li agrada, doncs que no els voti...

I tot just comença el judici, convoquen eleccions espanyoles?

Sí, però això no hauria de tenir cap transcendència perquè com que no és cap judici polític..., oi? Permet-me la ironia, però és com una broma i demostra la fal·làcia de tot plegat. Tothom diu que no és un judici polític i alhora es pregunten si cal suspendre'l.

Què en pensa la defensa dels polítics d'ERC?

No n'hem parlat, acaben de convocar-les avui [divendres per al lector], però és igual, és decisió del tribunal.

Vostè és portaveu jurídic d'ERC i a més a més testimoni de Vox i Cuixart. Com ho afronta?

Com a testimoni no puc avançar res. Com no pot ser d'altra manera contestaré tot el que em preguntin com ja vaig fer al jutjat 13 i, per tant, res a dir ni explicar. Sí que em resulta perplex el fet que com a testimoni em prohibeixin ser present a la sala i, en canvi, pugui seguir-lo

Joan Ignasi Elena en un altre moment de l'entrevista divendres passat ■ JOSEP LOSADA

per la televisió. Són uns arguments que xoquen quan rebutgen la presència d'observadors internacionals perquè diuen que és el mateix veure'l a la sala que a la televisió. Es veu que el criteri que serveix per als observadors no serveix per als testimonis.

La presència dels observadors ha estat molt qüestionada, hi ha pogut parlar?

No, no hi he parlat. Però considero ridícula aquesta polèmica. Cal tenir en compte que hi ha observadors al Tribunal Europeu de Drets Humans i mai no s'ha qüestionat el paper d'aquest òrgan. És infantil pensar que pel fet de tenir observadors internacionals vivim en una mena de dictadura. Simplement se'ls ha demanat perquè hi ha una part que s'hi sent més

segura.

Enfoquen la setmana optimistes?

En aquest judici tendim a cooperar. Qui guanya o perd en una sessió és indiferent. Nosaltres hem pogut, de forma col·lectiva, posar sobre la taula la vulneració dels drets i la falsedat de les acusacions, veurem com es desenvolupa...

A banda del procés judicial, arran de les declaracions es va constatar que l'activitat parlamentària, com la DUI del 27-S, no va ser el que la gent esperava. Això els preocupa des del punt de vista polític?

No em correspon a mi parlar d'això, barrejar rols que no em pertocuen. Tinc la meua opinió sobre el que va passar però no ve a tomb.

Quin factor li preocupa més en aquest inici de judici?

La vulneració de drets fonamentals i molt particularment el de la presumpció d'innocència. Això no és un frase feta sinó que es tracta d'un dret fonamental recollit a la legislació internacional i amb jurisprudència que ho avala. La presumpció té a veure amb com se't presenta, com se't trasllada i en definitiva com la societat et percep i en aquest cas hem viscut fets que són d'aurora boreal. Càrrecs públics de l'Estat els han titllat de delinqüents i això és molt greu. Hi ha hagut acarnissament, se'ls ha acusat de colpistes, rebels, nazis, dictadors, xenòfobs, i davant d'això no hi ha hagut cap reacció pública. És una vulneració brutal que s'ha fet servir per arengar les masses i això és d'un altre segle,

Em preocupa especialment com es vulnera la presumpció d'innocència

d'una altra civilització...

Com es lluita contra això?

No podem perdre el nord de vista. Hi ha gent que diu que Junqueras i Forn no van aconseguir demostrar que no havien comès rebel·lió i això és molt greu perquè qui ha de demostrar el delictiu són els altres. Per tant, hem d'actuar amb intel·ligència política i jurídica i posar en evidència com s'ha fet aquesta instrucció i explicar què va passar.

Aquesta setmana continuen declarant els membres del govern. Els d'ERC seguiran la línia de Junqueras?

Forma part de l'estratègia, ja es veurà...

Tancarà el torn l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell?

Sí, i si tot el procediment del judici ja és prou dantesca, el cas de Forcadell encara ho és més. La mesa del Parlament pren decisions col·legiades i en canvi només el seu cas s'ha traslladat al Suprem, la resta és a Barcelona, i ella a la presó per haver permès el debat. Sort en tenim de figures com l'*speaker* del Parlament anglès. Que el parlament més antic d'Europa et doni suport indica fins a quin punt és absurda la situació. ■

graupera

Més de 45 anys al teu servei

Ja ha arribat el fred,

gaudeix-lo!

SERVEI TÈCNIC OFICIAL

Contractes Graupera i oblida't de la Caldera!

93 741 29 99

info@egraupera.com
www.egraupera.com

C. Melcior de Palau, 9 -
08302 Mataró

Contracte Bàsic
Des de 0,32€/dia

+

Contracte Complet
Des de 0,44€/dia

+

Contracte Benvinguda
Des de 0,42€/dia

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra: "La manifestació és un canvi d'actitud"

El president de la Generalitat la veu com un punt d'inflexió de l'independentisme

Redacció
BARCELONA

La manifestació que, dissabte, va acollir milers i milers de persones –200.000 segons la Guàrdia Urbana i mig milió segons els organitzadors– marca un punt d'inflexió en l'independentisme. Així ho sosté el president de

la Generalitat, Quim Torra, que hi va observar "un canvi d'actitud dels catalans, que ara tornen a somriure". La mobilització se celebrava després de l'inici, dimarts passat, del judici contra els dirigents de l'1-O al Tribunal Suprem. I amb posterioritat a les declaracions de l'exvicepresident del govern Oriol Junqueras i l'exconseller d'Interior Joaquim Forn, en què els dos van desmuntar el relat dels fets de l'Estat.

Torra, en declaracions

recollides per l'ACN, va explicar que, arran de la manifestació, ha decidit esborrar la paraula *endarrerir* del diccionari i va demanar a la ciutadania que faci el mateix. "Ja no s'hi val a anar endarrerir, esborrem aquesta paraula i l'encem-la", reclamava. De fet, just després de la mobilització pel centre de Barcelona, el president de la Generalitat ja la va dedicar als represaliats. "Per tots els presos polítics i exiliats. Una manifestació que és molt més que mig milió de persones,

Quim Torra amb l'alcalde de Sabadell, ahir ■ ACN

és un canvi d'actitud de l'independentisme. S'ha acabat el dol. Tornem a somriure i a creure en la victòria. Endavant, sem-

pre endavant!", havia piulat Torra dissabte a la nit.

Ahir, insistia en la idea durant la inauguració de l'Any Colla de Sabadell,

que commemorarà els cent anys del cèlebre grup d'intel·lectuals liderat per Joan Oliver (Pere Quart), Francesc Tabal i Armand Obiols, a qui, durant l'acte, Torra va parafrasejar: "Els volen devorar-nos i nosaltres lluitem per no ser devorats."

Torra considera que "modernitat i compromís" són les paraules clau que defineixen el grup, i va recordar que els membres de la Colla de Sabadell van lluitar a favor de la llibertat i l'autodeterminació. Un dels principals objectius de la commemoració és donar a conèixer el grup arreu de Catalunya i en altres territoris de parla catalana, i buscar la influència que va exercir sobre altres ciutats i pobles. ■

FUNDACIÓ PRIVADA CASAL DELS AVIS D'ALFORJA
De 1990 a 2015, 25 anys cuidant les persones grans amb excel·lència, millorant cada dia.

PLACES DISPONIBLES TANT A RESIDÈNCIA COM A CENTRE DE DIA.
On som?
La residència està situada al centre del poble, a on es troben els comerços, just al costat de l'església.

Què oferim?
Totes les instal·lacions de la Residència i el Centre de dia ofereixen el màxim confort i qualitat als residents. Cal Botó és una antiga casa pairal remodelada i la casa adjacent, can Serra, és una casa moderna que ha estat construïda recentment amb els estàndards més alts del mercat.

Disposem d'un gran equip de professionals
Metge, Infermera, Fisioterapeuta, Educador social, Treballadora social, Auxiliars de geriatría, Cuiners i equip de manteniment

Disposem de places privades lliures per a estades de descans familiar, temporals o permanents.

Per a més informació:
Plaça de Dalt, 1 - 43365 Alforja - Tel. 977 81 60 21
www.casalavisalforja.org i Facebook: Fundació Casal dels Avis d'Alforja

Ajuntament de Vallbona de les Monges

EDICTE

Informació pública aprovació inicial modificació puntual núm. 1 del POUM, del DAE i suspensió de llicències.

El Ple de l'Ajuntament de Vallbona de les Monges, en sessió celebrada en data 14.02.2019, va adoptar l'acord d'aprovació inicial de la modificació puntual núm. 1 del Pla d'ordenació urbanística municipal, que diu el següent:

Primer. Aprovar inicialment el projecte de la Modificació puntual núm. 1 del POUM de Vallbona de les Monges, redactat per l'arquitecte el Sr. Joan Gangolells Feixas, que inclou els àmbits, objectius i criteris de les modificacions, així com les consideracions de la CTULL de data 25.09.2018, i inclouent la proposta presentada en data 16.07.2018, en relació amb la fitxa M1a.3V.

Modificacions:

Nucli de població	Sòl urbà M1a	Sòl no urbanitzable M1b	M1c.
Vallbona de les Monges	8 V	7 V	Modificació documentació escrita 1 V (2D)
Rocallaura	3 R	5 R	
Montblanquet	2 M	3 M	1 M (1D)

Segon. Aprovar el Document ambiental estratègic (DAE) de la Modificació puntual núm. 1 del POUM de Vallbona de les Monges, redactat per l'empresa ARUM Consultoria Ambiental, SLU.

Tercer. Suspènere, d'acord amb l'article 73.1 i 2 del DL 1/2010 i els articles 102 i 103 del Decret 305/2006, pel termini de dos anys, des de l'aprovació de data 05.07.2018 de la suspensió adoptada en l'avanç del POUM, el qual finalitzarà el 05.07.2020, l'atorgament d'aprovacions, autoritzacions i llicències urbanístiques pels emplaçaments següents: - M1a.7V de Vallbona de les Monges. - M1a.2R i M1a.3R de Rocallaura i - M1a.1M i M1a.2M de Montblanquet. Les àrees afectades per la suspensió són les identificades en el pla de suspensió de tramitació de llicències, d'acord amb l'article 73.3 del DL 1/2010. De conformitat amb el que s'estableix a l'article 102.4 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, es podran atorgar aquelles llicències fonamentades en el règim vigent que siguin compatibles amb les del nou planejament, corresponent a l'avanç de modificació puntual aprovat, a fi i efecte de no posar en risc l'aplicació del nou planejament una vegada definitivament aprovat. En qualsevol cas, els efectes de la suspensió s'extingiran amb l'entrada en vigor de la modificació puntual del POUM per raó de la publicació de la seva aprovació definitiva.

Quart. Publicar i solmetre a informació pública, pel termini d'un mes, el projecte de la modificació puntual núm. 1 del POUM de Vallbona de les Monges, la suspensió de llicències i el document ambiental estratègic (DAE) que en forma part, mitjançant anunci que s'insereix en el tauler municipal, en l'e-tauler de la seu electrònica, en el Butlletí Oficial de la Província de Lleida, en el DOGC i en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació al municipi (El Punt Avui), a l'efecte que qualsevol persona pugui examinar-ho i presentar-li les al·legacions i/o reclamacions que cregui oportunes.

Cinquè. Donar publicitat per mitjans telemàtics de la convocatòria d'informació pública de l'aprovació inicial del projecte de modificació puntual núm. 1 del POUM de Vallbona de les Monges i dels acords d'aprovació que s'adoptin en llur tramitació, els quals podran consultar-se a la web oficial de l'Ajuntament (www.vallbonadelesmonges.cat), de conformitat amb l'article 8.5 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

Sisè. Durant l'esmentat termini tothom que hi estigui interessat podrà consultar l'expedient a les oficines de l'Ajuntament de Vallbona de les Monges, els dilluns, dimarts, dimecres i divendres de 10 a 14 hores, i formular, si escau, les al·legacions que consideri convenients.

Setè. Així mateix, s'acorda que de manera simultània es doni audiència als ajuntaments l'àmbit territorial dels quals confronta amb els d'aquest municipi de Vallbona de les Monges.

Vuitè. Facultar el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya perquè sol·liciti, d'acord amb l'article 85.5 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials."

De conformitat amb l'article 85.4 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, se sotmet a informació pública per termini d'un mes, comptat des de la data de l'última publicació obligatòria.

La documentació completa de l'expedient es pot consultar a les oficines de l'Ajuntament de Vallbona de les Monges, al c/ Prat de la Riba, núm. 3, els dies d'atenció al públic de dilluns a dimecres i divendres, de 9 a 14 hores, i al web municipal: www.vallbonadelesmonges.cat.

El pla de delimitació de l'abast de la suspensió de llicències resta exposat, al llarg del termini de suspensió, a les oficines de l'Ajuntament de Vallbona de les Monges, al c/ Prat de la Riba, núm. 3, els dies d'atenció al públic de dilluns a dimecres i divendres, de 9 a 14 hores, i al web municipal: www.vallbonadelesmonges.cat, d'acord amb el que s'estableix als articles 102 i 103 del D. 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la LU.

Contra la suspensió de llicències, en tractar-se d'un acte administratiu de tràmit qualificat, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Lleida, en el termini de dos mesos comptat des del dia següent al de la seva publicació. Alternativament i de manera potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la seva publicació.

Contra la resta d'acords, en tractar-se d'actes administratius de tràmit no qualificats, no procedeix la interposició de cap tipus de recurs.

Es fa públic per a coneixement general.

Vallbona de les Monges, 14 de febrer de 2019
L'alcalde

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès
Àmbit de Territori i Qualitat Urbana

EDICTE

de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès sobre l'aprovació definitiva de la substitució de modalitat del sistema d'actuació per reparcel·lació del polígon d'actuació urbanística PA 1.03 delimitat per la modificació puntual del PGM als àmbits de Valldoreix i altres del municipi, al terme municipal de Sant Cugat del Vallès (expedient núm.: UA94/17/01)

D'acord amb allò que preveu l'article 119.2.e) del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, i no constant que s'hagi presentat cap al·legació en el termini d'exposició al públic de l'expedient de substitució de modalitat del sistema d'actuació per reparcel·lació del polígon d'actuació urbanística PA 1.03 delimitat per la modificació puntual del PGM als àmbits de Valldoreix i altres del municipi, al terme municipal de Sant Cugat del Vallès, mitjançant certificat de la secretaria general de data 31 de desembre de 2018 s'ha tingut per APROVADA DEFINITIVAMENT l'esmentada substitució de modalitat (que ha passat de cooperació a compensació bàsica) de conformitat amb l'acord adoptat per la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès en sessió ordinària celebrada en data 21 de març de 2017, la part dispositiva del qual copiada literal de l'Acta és com segueix:

1r. INFORMAR FAVORABLEMENT escrit presentat pel senyor Albert Faus Rosanas, en nom i representació de l'entitat mercantil LUMPER 2002, SL, segons el qual i després de constatar tant la seva representació com la titularitat de la totalitat de l'única finca inclosa en el polígon d'actuació PA 1.03 i, per tant, reunir el quòrum previst pels articles 130 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya (TRLUC), i 129.3) del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme (RLUC), en tant que propietari únic, sol·licita expressament la substitució de la modalitat de cooperació del sistema d'actuació per reparcel·lació establerta pel planejament en la modalitat de compensació bàsica.

2n. APROVAR INICIALMENT el canvi de modalitat del sistema d'actuació per reparcel·lació que cal aplicar en la gestió del polígon PA 1.03 referit que passarà, en funció de la col·laboració manifestada per la iniciativa privada segons es desprèn de la instrucció de l'expedient i atenen el mandat establert per l'article 121.4) del TRLUC, de la modalitat de cooperació a la de compensació bàsica, per tal de facilitar, en aquest concret polígon, l'agilització del seu desenvolupament urbanístic i esdevenir eina de gestió legal més adient per culminar la transformació del sòl amb les màximes garanties, sense perjudici de la paral·lela transformació i evolució futura del sistema global de parcs urbans que aniran esdevenint públics.

3r. SOTMETRE l'esmentat expedient a informació pública per termini d'UN MES, a partir del dia següent al de la darrera publicació del corresponent edicte de convocatòria en el Butlletí Oficial de la Província i en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal al qual es refereix el projecte, així com en la pàgina web municipal www.santcugat.cat, d'acord amb el que determina l'article 23.1.b) i 2 del Decret 305/2006 de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme (d'ara endavant RLUC), i **CONCEDIR AUDIÈNCIA** per mateix termini, si escau, a totes les persones interessades, titulars de béns i drets, amb citació personal, d'acord amb el que determina l'article 119.2.c) del TRLUC.

4r. APROVAR DEFINITIVAMENT l'esmentada determinació de sistema i modalitat d'actuació urbanística i **PUBLICAR** aquesta aprovació en el BOPB segons estableix l'article 119.2.e) del TRLUC sempre que, superats els terminis assenyalats en el punt tercer anterior, no s'hagi presentat cap al·legació ni reclamació.

5è. NOTIFICAR els presents acords a l'entitat LUMPER 2002, SL, representada pel senyor Albert Faus Rosanas, als efectes procedents."

Contra aquest acte administratiu, que és definitiu en via administrativa, podeu interposar, potestativament, recurs de reposició davant l'òrgan que va dictar en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la publicació del present edicte en el BOPB, o directament recurs contenciós administratiu dins el termini de dos mesos davant els jutjats contenciosos administratius de la província de Barcelona. Transcorregut un mes des de la interposició del recurs de reposició sense que hagi estat resolt, s'entendrà desestimat per silenci administratiu i a partir de l'endemà podrà ésser interposat recurs contenciós administratiu. No obstant això, podreu interposar-ne qualsevol altre si ho considereu convenient.

La qual cosa es fa pública per al coneixement general.

Sant Cugat del Vallès, 4 de febrer de 2019
L'alcalde
Carmela Fortuny Camarena

133135-12051430

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Suport als presos polítics a Brussel·les i Sant Sebastià

■ Milers de persones protesten amb paraigües grocs al País Basc ■ Comín vol més mobilització quan hi hagi sentència

Redacció
BARCELONA

El suport al dret a l'autodeterminació i als presos polítics i exiliats catalans va arribar ahir des de Brussel·les, Sant Sebastià i Mèxic, on van tenir lloc diverses concentracions. A Bèlgica, convocat per les ANC de Luxemburg, els Països Baixos i Brussel·les, l'acte de protesta es va fer davant l'Estació Central i hi van assistir els consellers exiliats Toni Comín i Lluís Puig, així com la diputada Aurora Madala, entre d'altres. L'exconseller de

Salut va advertir que la mobilització haurà de pujar d'"intensitat" quan es conegui la sentència del judici per l'1-O i va remarcar que caldrà preparació psicològica, perquè "el sacrifici, la mobilització i el compromís més grans no han arribat". Per la seva banda, Puig es va mostrar crític amb el vet a la conferència del president Quim Torra i l'expresident Carles Puigdemont a l'eurocambra. "No podem tenir un Parlament Europeu que castri i vulgui cisellar la veu dels pobles lliures", va censurar.

Milers de persones van recórrer els carrers de Sant Sebastià des de la plaça de Catalunya amb paraigües grocs, convocades per la plataforma favorable al dret a decidir Gure Esku Dago, amb una pancarta en què es llegia, en basc, "Solució, democràcia, llibertat". Van rebre el suport de membres d'EH Bildu, Sortu, el PNB i sindicats, i hi va intervenir Montserrat Puigdemont, germana del president a l'exili, que va qualificar de preocupant que no es vulgui resoldre un conflicte polític amb diàleg. ■

Imatges de les protestes d'ahir a Sant Sebastià i Brussel·les ■ EFE / J. ETXEZARRETA / S. LECOCQ

ODONTOLOGIA
D'ALTA QUALITAT
LABORATORI PROPI

MEDICINA
ESTÈTICA
I CIRURGIA

PODOLOGIA

Confia en nosaltres

Els nostres tractaments estan garantits durant

10 anys

implants
de màxima qualitat

Certificat de Garantia
i de Qualitat per escrit
ISO 9001 / ISO 13485

ADA CE

PRESSUPOST
TANCAT
SENSE SORPRESSES
DURANT EL TRACTAMENT

FINANÇAMENT
SENSE ENTRADA

36 MESOS
SENSE INTERESSOS

FINANÇAMENT FINS A
60 MESOS

CENTRE MÈDIC i DENTAL
PINEDA DE MAR

· Cerdanyola
Plaça Sant Ramon, 17
93 692 51 08

· Ripollet (centre)
Rambla Sant Jordi, 78
93 594 20 20

· Ripollet (Pont Vell)
Ntra. Sra. dels Àngels, 17
93 594 44 90

www.centremedicpineda.com
· Pineda de Mar - Av. Montserrat, 33
93 767 22 22